

НА ТЕМІ ТИЖНЯ

„Своя своїх не пізнаша...“

Землі довкола Царгороду, Греція, Туреччина, арабський світ, а по часті і Україна, — стануть мабуть в центрі загальної уваги в найближчих місяцях. Там лежить ключ для східного нападника на Європу. Там жеж — наразі в Палестині — будемо хутко свідками поважних подій в зв'язку з нещасливим пляном поділу Палестини, проти якого висловився весь арабський світ.

На жаль грядучі події не знайдуть в Європі „волю і думу єдину“. Навіть поміж державами антикомуністичними, нераз можна бачити явище, яке означають словами: „своя своїх не пізнаша“. В той час, коли Москва має на обрахунку всі свої сили — прихильні їй і ворожі, не можна того самого сказати про Захід. Під впливом ідеологічних забобонів, Захід нераз обраховує цілого значіння якоїсь сили, йому корисної, ворожо ставиться до неї. І навпаки, прихильно — до сили ворожої, яка є зряддям Комінтерну.

З причин тих самих забобонів, західна дипломатія довгий час по війні помагала всім чудернацьким імпрезандам большевиків та їх приятелів, повалити існуючий режим в Іспанії й розпалити в ній громадську війну. А це моглоб привести до опановання Мадриду червоними.

Дальший подібний випадок є Арабський світ і Палестина. Замість підтримувати арабський світ, як один з найміцніших можливих протикомуністичних стовпів, деякі впливові круги на Заході, підтримують мілітарний Стюїзм, що в конфлікті між Москвою і Заходом став би по стороні Москви.

Ну, і третій випадок: єдина сила, що може стримати московський наступ, є революційна сила підбитих ним неросійських народів, а тим часом, стрічає досить симпатиків на Заході, така сама імперіалістична, четверта Росія. Таж тільки розгром цар-

Відповідь Американського Уряду

в справі інтернованих воєнків УПА
Власти застосують до них міжнародні права

Голова Українського Конгресового Комітету Америки, С. Шумейко, дня 27.9. одержав від департаменту з Вашингтону, таку відповідь: „Відносно вашого звернення з 12. вересня до Департаменту Армії в справі українців, які тількищо перейшли в американську зону Німеччини, як також відносно вашого звернення до генерала Л. Д. Кіся, командуючого генерала Європейською Ком. Амер. Армії, в тій самій справі. Генерал Кісей повідомив Департ. Армії, що він одержав ваше звернення та бакає забезпечити нас і Укр. Конг. Комітет Америки, що у відношенні до українців та всіх осіб, які переходять до американської зони Німеччини, він поступатиме в повній згідності з звичаями та постановами міжнародного права.

ської Росії, не дав їй змоги з'явитися в Версалі з таким самим рахунком, як в 1945 р. большевики з Царгородом, Дарданелями, Галичиною, Польщею і прочими. Чи захід добре робить, коли нехтує такими поважними протибольшевицькими силами, як вільнолюбні народи ССРСР, як Іспанія, як Арабський світ?

Недавно „Обзервер“ писав, що „Америка є багатша і далекі більш в стані допомогти своїм приятелям, як Росія з своїми сателітами, лише що Америка робить це за повільно і вагається“. Найвищий для неї і Європи час щоби свої пізнали своїх.

Відполнення Комінтерну єможе остати „мементо“.

— в

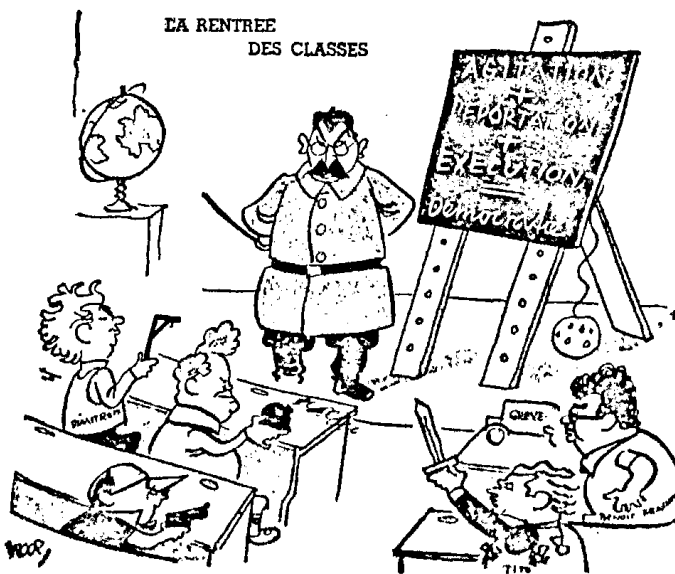
ДЕЗЕРЦІЯ В СОВ. АРМІЇ

Американські часописи доносять, що в російській армії в Німеччині шириться масова дезерція. До 60 тисяч дезертирів числиться в російській смузі. Восиний міністр, ген. Булгарин, видав надзвичайні заарядження в тій справі. До Німеччини прибувають нові транспорти НКВД. За укріплення дезертирів грозить кара смерті.

АМЕРИКАНЦІ ПРО СТАЛІНА

Члени Американського Конгресу повернулись зі своєї подорожі по Європі. Голова буджетової Комісії в Палаті Репрезентантів, Табер, заявив що Сталін, на його думку, ще гірший від Гітлера, лише трохи спиритійший; системи нацистів і комуністів не ріняться між собою; в російських концетраках сидить до 15 міль. людей.

„ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ“ (З французького часопису Тель-Кель)

ФРАНЦУЗИ ПРО УПА

Парижський „Тель-Кель“ приносить дову з мапою статтю Ж.М. Пекюна про український повстанський рух. Під наголовком: „Українці вибрали свободу“ стаття оповідає про чотиролітню українську партизанську боротьбу проти армії Гітлера; зазначає, що боротьба була продовженням безсередивної вікової боротьби за незалежність українського народу, „якого раса, мова, цивілізація і географічне положення виправдують його домагання бути суверенною нацією“. Число УПА, в 1944 році, цей часопис подає, на 250 тисяч. По поразці Німеччини, УПА звернула свою акцію проти Росії. На захід від лінії Керзона, на спілку з польським ВІН діє проти комуністичного режиму. Часопис оповідає про рейди повстанської армії, в бік Києва, Дніпропетровська і Словачії. Описує про створення УГВР та її акцію. Закінчує пересторогою для тих, що звать українських повстанців „гітлерськими фашистами“ або „бандитами“. „Вони просто, як і стільки пригноблених, є ті, що вибрали свободу.

СУДЯТЬ ПАТРІОТІВ

В Братиславі розпочався „процес“ проти словацьких патріотів м. и. проти Карла Сядора, бувшого Словацького посла при Ватикані, М. Сокола, соймового маршала Словачії і інших. Іх „злочин“, полягає на тім, що не хочуть зносити чесько-більшовицького ярма і прагнуть незалежної Словаччини.

АРАБЬСЬКА АРМІЯ на пограиціччі Палестини

„Івін Стандар“ доносить, що на границі Палестини громадається армія арабів. Це викликало костренацію в колах ООН. Азам-Паша, генеральний секретар Арабської Ліги, заявив, що отримав офери від бувших старшин РАФ-у і Бритійської армії, битися по стороні арабів“. Він заявив це на зборах Ліги сімох арабських народів в Бейруті, яка постановила дати „всюку можливу поміч Палестині“ „щоби ставити чоло, „жидівській загрозі“. Араби розпоряджають трома арміями: Сирії, Лівану і Єгипту.

ФАРИСЕЇ БЕЗ МАСКИ

Марш частини УПА на Закарпатті теж в явній безвиглядній ситуації, був розумним! Як же це так? Акція УПА принесла на думку фарисеїв, „більше шкоди“, а епізод під Крутами - навпаки, „не був даремний“. Чому? Слушно твердить „Наше Життя“, що „приклад посвяти і героїстичності“ крутянської молоді, „запалив широкі маси народу“. Чому ж часопис не скаже того самого про УПА? В першій вишадковій акції „горстки відважних людей“ с корисна, а в другій шкідлива для народу... Чому?

Ми, здається, розгадали загадку фарисеїв! „Наше Життя“ пише про Крутян: „більшість цих юнаків належали до соціалістичних партій, були це ідеалісти...“ От в цім реченні загадка й розв'язується! Тим реченням „Наше Життя“ немов каже: „боріться за соціалістичну Україну і визнайте соціалістів за вождів і тоді ми зробимо з вас ідеалістів! Інакше, як авантюристиків і дурисвітливців знати вас не хочем!“ Це свідоміше ще ясніше виходить на прикладі Тютюнникового рейду 1921 року на Україні. Трудно собі уявити більш „явно безвиглядної ситуації“, серед якої той відважний рейд підпринято, але згадані часописи його апробують, акцію УПА - ні. Чому? Бо перший йшов під прапором їх групи, акція УПА - ні. От тому ця остання „з тактичних причин“ і „не розумна“.

Так і в большевиків: партизани по їх боці — герої, по інших — бандити. Автори з тих газет зражують й що до третього їх аргументу проти повстанського чину: що є це „романтика“, а не „реальне діло“. І тут вони відкривають необережно свої карти. „Неділя“ пише, що нарешті „розділ української віри в чудо закінчений“ (як вони з своєї фантазії тишуться!), та що тепер „надія на визволення власними силами належить до минулого“. Ось що їх муляло! Що хтось ще не стратив віри в себе! Вони просто не вірять у власні сили нашого народу, тим менше у свої. Вони провідників повстанського руху лають за ту їх віру. Саміж нас вчать, що не власна боротьба, а „контакт в світі вирішує долю сьогодишнього й майбутнього дня“. Іншими словами: влжесбрувати й видурювати треба Україну через „контакт“ з сильними мира цього, не виборювати! От уся мудрість „реалістів“. Бо ні на що більше вони не здатні. Бачили ми вже ті „контакти“ раз з Ке-

ренським, раз з Гітлером, раз з Компартією, тепер знову з ким іншим. Справді „реальна політика“! Лише що нічого не осягала. І це велике, а іноді капігулянтське „Ніщо“ протиставляють вони акції „авантюристиків“. Вони хваляться своїм розумом; його в них якраз найменше! Ніхто не шукатиме контакту з людьми, які стратили контакт з народом.

Здерім маску з фарисеїв! Погляньмо які справжні причини криються за висуваними ними „доказами“ проти збройної акції? Отже — „анонімовість“ акції! — особливо з тим виступають соціалісти. Чи ця анонімовість виключна прикмета цієї акції? Пригадаймо розців соціалістичної доктрини на Україні, роки 1900 - 1917. Вела там (під царатом) революційну агітацію й боротьбу м. і. Укр. Соц.-Демократична Партія, видавала відозви, заклики — як підписані? Анонімово: Центральний Комітет УСДРП, і тільки... Закликала партія до страйків, до революційних виступів, які вимагали кривавих жертв, і завжди ці заклики випускалися анонімово. І колиб хтось тоді від них зажадав відслонити імена живих людей, які крилися за тою анонімовою партійною фірмою, вони уважали б це за провокацію. Виходить: що вільно Петрові, до того Павлові зась? Комусь можуть не подобатися та чи інша організація, її управа, це інша річ. Але повставати проти анонімовості революційної організації, це такий дивогляд, що смішно про нього говорити.

Другий аргумент фарисеїв, що „не розумний“ був збройний виступ „з тактичних причин“. Чому не розумний? Тому, що „поставив на карту життя народу, роздуваючи повстанські рухи в явній безвиглядній ситуації“. Це написано в „Нашім Житті“ (2. 11.), а в тім же числі той ж часописі, на іншій сторінці, доводиться, що виступ Крутянців в 1918 р., хоч підпри-

СТАЛІНСЬКА ПРАВДА

(До 800 - ліття Москви)

В серпні ц. року, червона Москва святкувала 800-ліття російської імперії. Большевицькі часописи були перенесені, воскресніми філіями „Славословії“, брехні та підлабузництва в пам'яті цих „історичних“ роковин. Як звичайно „хвалебні пісні-гимни“ посліли до „батька народів СССР тов. Сталіна“. Характеристичним зміст привітання яке склав Сталін 800-ті роковини, Москві: „Заслугою Москви є перш за все в тому, що стала основою об'єднання розпорошеної Русі в єдину державу з єдиним правительством, з єдиним керівництвом“ — зазначає Сталін, і далі заявляє, тільки країна, об'єднана в єдину централізовану державу може розраховувати на можливість поважного культурно-господарського росту, та можливість утримання своєї незалежності“. Отже, зовсім ясно: „Єдиний уряд, єдине керівництво, єдина централізована держава“. Як бачимо, то на ділі все „єдине“ а на папері очевидно, „Союз Соціалістичних Советських Республік“, з правом, „одельсній“.

На викладі обов'язкового комуніст. вишколу в советських школах, під час викладу конституції СССР, один з слухачів запитав: „а що, якби Україна забажала відокремитися?“ Викладач відповів коротко: „нехай лише спробує!“ В тім сенсі треба розуміти висказане Сталіном, „цент-

ралізована держава, що устійнює Москву володаркою нації. З привіту, Москві“ д знаємось від Сталіна: „Москва с первіспіком визвольного руху працюючого людства від канілітичного поневолення“, та с „решником боротьби за сталлий мир в світі і дружбу поміж народами“. „Чужої землі не хотім, а своєї ні вершка не отдадім“ — так каже Москва, але як назвати, присиднання „Латвії, Литви і Естонії? Окупацію Німеччини, поневолення Румунії, Болгарії, Польщі, Югославії, Чехословаччини? Як назвати, присиднання „Східних Прусів, що робить Москва в Греції, чому підцьковус Тіта до війни, чого пхастися до Дарданелів? Як назвати війну проти українського народу, проти його збройної сили УПА? Чи для вдержання єдиної неділимой“ треба укладати „союз трьох“ проти УПА?

Про це диктатор Сталін мовить... Світ заливає повільно брехливою більшовицькою пропагандою, що стараться закрити Правду...

Та Нюрнберські процеси над гітлерістами закінчуться, і на порядку стоїть перед світом процес московський, на якому поневолені й скатовані Москвою нації, поставлять свої обвинувачення. Цього процесу ми ще дочекаємось!

Дмитро Шалдій.

ренським, раз з Гітлером, раз з Компартією, тепер знову з ким іншим. Справді „реальна політика“! Лише що нічого не осягала. І це велике, а іноді капігулянтське „Ніщо“ протиставляють вони акції „авантюристиків“. Вони хваляться своїм розумом; його в них якраз найменше! Ніхто не шукатиме контакту з людьми, які стратили контакт з народом.

Певно, рідко коли яка нація визволилася без допомоги іншої але лиш та, яка на ту допомогу заслужила власною боротьбою, або твердістю своєї постави, як італійці за Наполеона III., а греки і турки тепер. „Реалісти“ затирають руки, думаючи, що УПА-Армії вже кінець, і радіють, що по скінченній „авантурі“ — „до голосу мають прийіти позитивісти з холодним чолом, олішцем, контактами“ („Неділя“), які пратують неньку...

Ні, ні олішцев, ні контакти, ні мідяне чоло не змусять нікого чинитися з контрагентами, позбавленими мудрости, широких полі-

тичних овидів, шляхетности і нікого більше крім самих себе не репрезентуючими.

Але в кожнім разі, коли ці люди в обличчю кривавої трагедії повстанської армії, нічого в ній не бачуть крім відходу небажаного конкурента, то не може таке наставлення викликати нічого більше крім огиди...

Там на Сході має зродитися нова Україна. З рушницею, не з „олішцем“, з ясними актами, не з „контактами“, Україна самостійна, не федералістична, релігійна, національно-державна, традиційна, не інтернаціонально-соціалістична. І духові цієї України — безконечно далекі останні могокани вмираючої драгоманівщини. Знаючи це, вони й не чинять на, чужі ім, власні сили народу, лише на контакт з якоюсь чужою силою, яка й привезла б їх до Києва, як колись союзники привезли до Парляжа роіялістів з Людовиком XVIII-м.

Історія хутко переїде до порядку над тими фарисеями.

Д.

ЛИСТИ З ПОЛЯ БОІВ

Від Релакції: Ми одержали далі листи від наочних свідків та учасників дій УПА, писані з місць операцій УПА до рідних і знайомих в Англії. Вийшли з них друкуємо, скорочуючи тільки деякі назви та назви місцевостей. Автор цих листів, вояк УПА (псевдо Байда), вже не живе. Він загинув героїською смертю в бою з чеським військом в останніх днях вересня ц. р. Про його смерть довідемося від знайомої йому словачки, яка переслала завіщення погиблого його друзям в Англії. Лист словачки також коротко переповідаємо.

З листів сл. нам. Байди.

Терхова Врешна, Словаччина.
4. IX. 1947.

Дорогий Друже!

Я завтра відходжу даліше на схід, бо Б - а частина стягнулася назад о 50 км. При Врушках були оточені 3 тижні, а на захід було неможливо іти, бо велика ріка Ваг і страшна сила війська і танків. Тепер маємо злучитися з новими з'єднаннями...

Нашество, Словаччина.
22. IX. 47.

Сьогодні в Росцькій долині наші наскочили на чеських комуністичних бувших партизанів, котрі з нами воюють, як вони

(брали обід при кухні. Так їх вбили, що з чети осталося всього 9 чехів і то всі ранені...

Не тратьте духа, Україна воскресне!

Турзовка, Словаччина.
24. IX. 47.

Повідомляю Тебе, що 21. ц. м. попали в'язні 5 друзів в місті Врушині. Тут відкрили словацьку підпільну бойку, яка була в зв'язку з УПА. Старшини УПА школять в горах членів т. зв. лісових поготовних відділів. Багато словаків поарештували, але чимало втікло в гори до УПА, між ними також багато старшин повтікло в ліс. Тут запоситися на дуже велику працю, може прийдеється побачитися зі Святим Петром...

Лист словачки.

Лист від згаданої словачки приносить сумну вістку про смерть Байди, який загинув в бою з чехами. Даліше в листі пишеться, що чехи захопили штаб одної групи УПА та її команданта Бурлаку, на донос Василя Ільчука, який працював в тартаці і за свою юдину роботу дістав 30 тисяч чеських корон...

перед британською владою проти обмежень при їх подорожі по англійській смузі, м.и. при відвідуванні таборів ДП. Це останнє зарядження викликає бажанням англійців уникнути дальших інцидентів, подібних тому, що кілька днів тому трапився в Гановері, де українські таборяни обкидали советчиків камінням. Про цей випадок доносять рівнож Таймс, Дейлі Експрес і Дейлі Гералд.

Петро ГЕТЬМАНЕЦЬ

НА РОЗПУТТЯХ ХИСТКИХ...

(Із збірки: „Мої повстанські Марші“)

На розпутьях хистких неповторних доріг,
під грозою шалючим небом,
я святу любов в своєму серці зберіг
Україно — вітчизно до Тебе!

Усім чаром своїх наддніпрянських степів,
буйним гуком козацької Січі,
Ти живеш, як безсмертя, у крові моїй,
як порив сил палких, тасмичних.

Усім жахом Полтави, Базару і Крут,
страшним рабством і кровю Петлюри
Тя мене обернула у месницький бунт,
в світлий рокот крилатої бурі.

Поки сонце свободи над стеном Твоїм
величаним вогнем не засвітить, —
буду тямити з болем Твій пострах руїн,
буду месницьким бунтом шаліти!

Рейд Бурлаки

(За звідомленнями чеської преси)

Чеська преса повна вісток про бої відділів УПА. В Чехії і на Словаччині описують яким способом вдалося чехам взяти до неволі команданта одної групи „бандерівців“ Бурлаку, який має називатися Славко Шингельський. Відділи Бурлаки були три тижні оточені чехами. Разом з Бурлакою схопили двоє його близьких помічників і Ольгу Шанаш. За чеськими часописами, група Бурлаки перейшла з Польщі до Словаччини, йшла східнославацьким підгір'ям аж до Долишних Татр. По сильних боях і по обостроєних страгах, Бурлака переходить з повстанцями до Орави. Коло підгір'я Фатри, Бурлака стає оточений, а що круг чехів постійно затіснявся, тому він розділив свою групу на 7 менших, з яких кожна мала пробиватися на власну руку. З відділом, що остався при нім, рішив пробитися під Красяни. По великих кровавих боях Бурлака, відійшов в гори. Третого вересня він рішив пробитися на другий бік ріки Вагу при осаді Яношиково, де і попав в руки чехів через зраду Василя Ільчука, місцевого мешканця, зайтого в чеського кушця Єкля. Він замість попровадити Бурлаку, як було умовлено, на другий бік Вагу, заманив його в засідку приготовану на березі ріки, де мали переправлятися. Бурлака, має 27 літ, гарної постави, виглядає по військовому, рішуче повне певности обличчя, і струнка-висока постать, коли дістався до неволі був чисто виголений і в однострою старшини. При конфронтації з іншими бійцями забороненими в неволі, ці стояли перед ним на струнко. Бурлака просив їх не смутитися

і хвилюю північше вони співа-ли пісні.

Ольга Шанаш („Офелія“) якої була доручена організація зв'язку щоб переправитися через ріку, і яку зрадив Ільчук, має 23 роки і є бувшою учителькою з Черемшля.

Чеська преса подас очевидно брехливу вістку, що Бурлака, написав щоб оставши в горах члени УПА, припинили боротьбу і здались чехам. Розвінчання цих фальшивих вісток, чи зфальшованих листів, ясно вказує, що тут вже діє більшовицька провокація. Це їх стара метода, вживана в подібних випадках. В 1923 р. більшовики підступним способом, заманили отамана Ю. Тютюнника, з Галичини на Вел. Україну, то він також „писав листи“ щоб емігранти вертали на Україну, і не думали, більше про боротьбу з Росією. В усіх цих випадках очевидно грає роллю провокація, в яку не треба вірити. Серед інших українських старшин, крім Бурлаки, що дісталися до чеської неволі, преса згадує ще імена Котика і Кришечка.

Американська українська преса доносить в листах з Європи, що Бурлака запротестував перед чеською владою, проти варварської поведінки російських, чеських і польських старшин з українськими полоненими і раненими вояками. Ранені гинуть без медичної опіки, а полонених морять голодом.

ЗА ПОМІЧ ВОЯКАМ УПА

Одна чеська газета подас таку вістку: в Предації Долині в Попрадській вояки УПА просили лісничого, Яна Слезака показати їм дорогу до сусідніх місцевостей, що він і зробив. Часопис парікас, що Слезак „не виконав свого обов'язку“ і не повідомив свідомо станцію НБ. НБ, почувши про той випадок, арештувала його і відвезла до в'язниці в Попраді, де він їде до суду. Це ще один факт, як словацьке і чеське населення, змужене більшовицько-бенешильським урядом, само помагає нашим повстанцям.

УКРАЇНСЬКИЙ ФРОНТ

Голландський часопис Трив помістив статтю п. н.: „Український Фронт 1947“, в якій пише про цю УГВР, до Ради Безпеки ООН та подас дуже обширно про діяльність УПА. До статті є додана мапа маршрути українських повстанців в Словаччині. Ця стаття написана в душі дуже прихильному українському вільному рухові.

Подібну статтю з мапами територій, де перебувають українські повстанці, — помістив також інший голландський часопис, — Дабляд фор Норд Лімбург.

З англійської преси

УКРАЇНЦІ в північній Англії

„Уклі Кроуїкл“ в довгій статті про „українських робітників в б. таборах воєнних полонених“, пише про сорок сім українців, які в малій закутні Нортгумберланду, намагаються урядити собі нове життя; є вони у віці між 20 і 40 літ. Впродовж місяця лише, вони переміняли порожні бараки у вигідне приміщення. Вже зорганізовано театр, хор, якого пісні й голоси подивляв автор статті Т.А. Скотт; повстали деякі майстерні, вже є українська преса й книжки. По добрім сніданку, ці люди працюють цілий день на фермі. Дуже скоро вивчають англійську мову. Їх країна була толокою, де пересувалися ріжні завойовники. Спитайте, що вони найбільш ненавидять, то вони відповідають: „диктаторів всякого сорту“. Спитайте, що вони найбільше люблять, — „свободу“, — буде відповідь. Велику участь в уложенню їх життя приймають майор Шербрук-Бенкс з жінкою.

НЕ ПУСКАЮТЬ СОВЕТІВ

Ньюз Кроуїкл доносить з Дюсельдорфу, що п'ять советських кореспондентів, запротестували

Відозва

Укр. Гр. Кат. Парохії в Лондоні

До
Українців (ок) Гр.-Католиків
у Великій Британії.

Перед громадою українців греко-католиків у В. Британії стала пекуча потреба відновлення духового життя, організації у власній Церкві.

Роля, що її відігравала і відіграє Церква в народі, а зокрема гр. кат. Церква в нашому народі є незвичайно велика.

На протязі історії, наша Греко-Католицька Церква була пошанованою душ, організатором вірних та оборонцем від винародовлення. Сьогоднішня стара сміливість за океаном вдержалася такою, якою вона тепер є, без сумніву, у великій мірі завдяки спасенній праці нашої Церкви та її духовенства. Такою є і роля нашої Греко-Католицької Церкви на терені В. Британії. Завдання її праця є великі. Їх виконання залежить у значній мірі від матеріяльних засобів, а ці мусимо дати в розпорядження нашої Церкви ми самі, греко-католики, вірні цієї Церкви. Від нашої самопомогли та організації залежить розвій церковної праці та засяг несення душевної помічі і поради всім вірним гр.-католикам, розкиненим одианцем та гуртками по цілій В. Британії.

Під цю пору організується перша в Лондоні українська греко-католицька парохія св. Теодора Кантерберійського, яка ще не розпорядка власною церквою і місцева Укр. Гр. Кат. Рада в Лондоні робить заходи, щоби набути на власність церкву, або будинок, який після переимення його в церкву ставби центром духового життя гр.-католиків на цілу Англію.

Збіркова акція є в ході і ми вже розпоряджасмо певною сумою на почин Божого діла.

Тому кличемо до Вас, Українська Громадо, вступаєте в члени Укр. Гр.-Кат. Парохії. Хай не буде ні одного українця гр.-католика, який не вступивши в члени нашої парохії, якої завданням є зорганізувати українське гр.-католицьке життя на терені В. Британії, нести моральну та матеріяльну поміч вірним.

За Вами, Українська Громадо, слово і діло. Віримо, що цей наш заклик відіб'ється широким відгомном в серцях українців гр.-католиків у В. Британії.

Вкладки в висоті 1 шілінга місячно, та жертви на закуп церкви в Лондоні прохаємо слати на адресу:

Rev. J. Jean, O.S.B.M.,
Ukrainian Gr. Cath. Council,
218 Sussex Gardens,

Paddington, London, W.2.

3 листів до Редакції

До Хвальної Редакції
„Українського Клича“.

12 жовтня, цього року, наш табір мав велику радість. Командант на зібрані таборовників відчитав для нас радісний листа, від братів українців (цивільний табір), які знаходяться на праці в Англії, і мешкають в гостелі Hichleton - Doncaster. Не помилюсь, коли скажу не лише за себе, що кожний з нас був присмю вражений, що українці, на еміграції стараються нав'язати міцний зв'язок та якнайліпше зорганізувати, склунитись в одну єдину українську еміграційну спільноту, незалежно від того де хто і в яких умовах перебуває.

Ще більш нас зворушила їхня сердечність і щирість, не тільки в змісті листа, ці мешканці віддали нам частину свого гарно зарпачованого заробітку і зі збірки між собою переда-

ли на наші руки: 8 фун. і 4 ш. Наш комендант листом, від імені всіх, щиро подякував, а гроші віддано на поміч нашим хворим друзям, бувшим побратимам зброї, які стратили здоров'я і с в шпиталях на лікуванні / хворі на сухоти /

Нехай цей примір наших братів з табору Hichleton, буде міцною запорукою на мабутнє, як доказ гідної співпраці, між бувшими українськими вояками, а всіма українцями, які вже прибули, і ще прибудуть до Англії на працю. Співпраця послужить обмінною досвідом в культурно-освітній і суспільно-виховній праці, що очевидно піднесе нашу національну гідність і вартість.

Українцям табору Hichleton, наше щире, українське вояцке, та старшинське спасибі!

Шербурн-гостель.

Старшина М. П.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Тижневик українців у Вел. Британії

Редагує: Колегія. Видас: Видавництво ОСНОВА.

Умови переддлати: На рік — 1 фунт й 2 шілінги;
на пів року — 11 шілінгів,
на три місяці — 6 шілінгів,
Поодинокє число — 6 пенсів.

Ціна кожного листа: 1 фунт й 10 шілінгів.
Дрібні оголошення й пошукання — 3 пенси за слово.

Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,
2a, Frederick Mews, Kinnerton Street, London, S.W.1

OUR ENGLISH COLUMN

KREMLIN'S ANTI-PEASANT POLICY.

The most terrible war of extermination led the Bolsheviks in 1917—21 and after, against the peasantry in the Ukraine. After the second world war the same policy was adapted by Moscow against the peasant parties in Central Europe. The leader of the Serbian peasants, General Mihajlovich was executed, also was the Bulgarian leader, Petkov. The small holders party of Hungary is suppressed, and its leader Bela Kovacs died in a Russian prison, and the peasant leaders, the Pole Mikolajczyk, and the Rumanian Maniu, are awaiting a similar fate. This conduct must have some common reason, and the reason for that can be found in speeches and in pamphlets of Stalin himself.

Stalin said: "The problem of the middle strata is undoubtedly one of the fundamental problems of a workers' revolution. The middle strata are made up of the peasantry and the petty toiling population of the towns. Under this category must also be classed the oppressed nationalities, nine-tenths of which consist of middle strata." They constitute the "important reserves," from which every anti-communist government "can recruit its army against the proletariat," it means against the dictatorship of the Communist party. Therefore, this party "cannot even seriously contemplate seizing power unless these stratas (especially the peasantry), have at least been neutralised." Hence—"the fight for the peasantry," or if necessary—against it.

Stalin said also: "One of the reasons for the defeat of the Revolution of 1848 in France, was that it failed to evoke a sympathetic response among the French peasantry. One of the reasons for the fall of the Paris Commune, (1871), was that it encountered the opposition of the middle strata, especially of the peasantry. The same must be said of the Russian Revolution of 1905." So the opposition of the peasantry must be broken in this or other ways. (Prawda, Nov. 7, 1923).

Besides the peasantry is permeated "with nationalist prejudices," and therefore, "chauvinism and national conflict are inevitable, unavoidable" as long as peasantry represents a real political force in the nation. To avoid these conflicts, it means the conflicts between the peasant majority of a nation and the "proletarian" imperialism, "the dictatorship of the proletariat" must be secured over the peasantry—in other words, the terrorist, anti-peasant regime of the Communist party. (Prawda, 10 Feb., 1921). This is what has happened now in Central Europe.

Later Stalin said: "We must regard the national question as being virtually a peasant question: not an agrarian, but a peasant question, for there are two different

things. It is quite true that the national question must be identified with the peasant question, for in addition to peasant questions the national question includes such question as national culture, national statehood, etc. But it is also undoubted that the peasant question after all constitutes the basic and intrinsic essence of the national question. It is this that explains the fact that the peasantry represents the main army of the national movement; that without the peasant army, there is not, nor can there be, a powerful national movement. This is what is meant by saying that the national question is virtually a peasant question." (The Bolshevik, April 15, 1925).

More than 20 years ago, Stalin knew, that by its spirit of national independence and liberty, by its fighting spirit, by its attachment and love to its soil and nation, the strongest enemy of any dictatorship and any foreign domination is a peasantry of Europe. To the aggressive Bolsheviks, it was, therefore, the enemy to be fought without mercy. That was the reason for Lenin's and Stalin's policy against the peasantry of the countries, destined by the rulers of the Kremlin, to be conquered and subdued to the dictatorship of a new Moscow Tsar: the first the Ukraine, then the Baltic States, Poland, then the Balkans and Hungary. . . The "peasant army" was the first and—as the struggle of the Ukraine shows its strongest basis of any independent national movement in Europe against the Muscovite invader, one that wants to solve the national question in Europe in the spirit of Pan-Russian, "Drang nach Westen," must try to crush the peasantry.

After dividing the lands of great landlords among the peasants, the Communist party with its "collective farms," has nothing to offer to the peasantry, but serfdom. This was the reason why Stalin, already on the XII Congress of the Communist Party, 1923, was afraid of the "risk of a rupture between the proletariat of the former sovereign nation (the Russian Empire.—R.O.), and the peasantry of the formerly oppressed nations which will mean the undermining of the dictatorship of the proletariat," it is of the Russian Dictatorship over non-Russian peoples of the U.S.S.R. This danger which became very acute, is very great for Russia, and its "Drang nach Westen," because as Stalin himself said in 1923, "the Russians numerically constitute about 75 millions of people and the other nations 65 millions, and in fact much more. . . and to this 55 millions we must add now about another 80 millions of the population of Central Europe behind the iron curtain. The Dictator has all reasons for "fear."

R.O.

Братів Рущьких, з селя Яблонця, Жаграй Юрії, пошукує знакомих пошукує Микола Рущький, адреса: і односельчан з Бережанщини. Листи слати на адресу: Y.M.C.A. Agricultural Hostel, Tannadice, Nr. Forfar, Angus. Y.M.C.A. Agricultural Hostel, Llancloudy, Herefordshire.